



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Miroslavou Honusovou ve věci

žalobce: **Bc. M. H.**

proti  
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**  
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2025 č. j. MSK 170699/2024, ve věci  
dopravního přestupku

**takto**

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

**I. Vymezení věci**

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2025 č. j. MSK 170699/2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 11. 10. 2024 č. j. SMO/546292/24/DSČ/Pan (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž byl Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

žalobce jako provozovatel vozidla uznán vinným přestupkem dle § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta podle § 125f odst. 4 téhož zákona ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v částce 1 000 Kč. Současně bylo vůči žalobci zastaveno řízení o přestupku ze dne 12. 10. 2023 podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) téhož zákona.

5. Žalobce v žalobě namítl následující žalobní body:

- 1) Správní orgán I. stupně dosud usnesením nevyřídil žalobcem podanou námitku podjatosti Ing. M. K. ze dne 8. 11. 2023. Žalobce podal námitku včas, bez zbytečného odkladu a řádně ji odůvodnil. Správní orgán I. stupně se jí měl proto zabývat ještě před vydáním meritorního rozhodnutí, a nikoliv ji vyřídít v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nadto tato úřední osoba dne 13. 11. 2023 odepřela žalobci nahlížení do správního spisu právě s odkazem na podanou námitku podjatosti proti ní.
- 2) Správní orgán I. stupně rovněž řádně nevyřídil usnesením námitku podjatosti vůči Mgr. Z. P. a D. M. podanou žalobcem včas dne 8. 6. 2024.
- 3) Také námitka podjatosti proti Mgr. K. C. podaná žalobcem včas dne 13. 11. 2024 nebyla řádně usnesením vyřízena. Žalobce nemohl vědět, že správní orgán I. stupně „tajně“ vydá rozhodnutí tak, aby žalobce nemohl namítat podjatost. Námitka nebyla dostatečně prošetřena.
- 4) Dle žalobce oprávněná úřední osoba Ing. M. K. neoprávněně modifikovala výpověď svědkyně při ústním jednání dne 9. 11. 2023 tak, že za účelem ovlivnění výpovědi svědkyni upozorňovala, že se mýlí ve svém tvrzení, že nepsala úřední záznam. Konkrétně na straně 2 protokolu o výpovědi svědkyně (č. j. SMO/720436/23/DSČ/Klu) je uvedeno: „*Správní orgán svědkyni předložil její přední záznam založený ve spise a požádal ji o její vyjádření. Svědkyně uvádí Jedná se o 100 % o můj úřední záznam, který jsem sepsala, už si přesně nepamatuji kdy, ale bylo to v době, kdy byl přestupek v řešení a v té době jsme pořídila i zákres místa přestupku.*“ V době, kdy žalobce měl uvedený dokument podepsat, tam výše uvedené sdělení nebylo. Vzhledem k tomu, že žalobce odmítl protokol podepsat, správní orgán výpověď později modifikoval tak, aby se „více hodila“ správnímu orgánu k uznání viny žalobce. Žalovaný založil své rozhodnutí i na tomto protokolu o výsledku svědka, a proto je nezákonné. Žalobce má za zásadní důkaz v podobě audio záznamu, který jednoznačně prokazuje, že uvedený protokol byl později zmanipulován.
- 5) Správní orgán I. stupně při jednání dne 9. 11. 2023 a v navazujícím rozhodnutí č. j. SMO/742285/23/DSČ/Klu nedostatečně šetřil žalobce jako řidiče. U ústního jednání dne 9. 11. 2023 se správní orgán I. stupně nedotázal žalobce, zda na místě ponechal vozidlo právě on. Současně nijak nezjišťoval okolnosti, které jej k zaparkování vozidla na uvedeném místě vedly, a to zejména, zda např. nešlo o okolnosti vylučující protiprávnost. Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně měl v tomto řízení šetřit žalobce a neprošetřil jej dostatečně, má žalobce za to, že navazující řízení s provozovatelem vozidla bylo zahájeno protiprávně.
- 6) Žalobci nebylo umožněno vyjádřit se ve věci před vydáním prvostupňového rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

- Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

(před vydáním prvostupňového rozhodnutí), že je spis veden hybridně a má tedy svou elektronickou část, resp. že elektronická verze není shodná s analogovou verzí, ale jak elektronická, tak analogová verze může obsahovat listiny, které nejsou v opačné verzi. Správní orgán I. stupně nijak neumožnil žalobci nahlížet a listovat elektronickou verzí spisu. Pouze v rámci ústního jednání došlo u vybraných dokumentů, na které upozornil žalobce, k jejich vytištění. Nicméně žalobce zmínil jen část dokumentů, u kterých očekával, že budou existovat, ale v analogové verzi chyběly. Žalobce neměl možnost ověřit, že v elektronické verzi není dokument, se kterým by nebyl seznámen. Současně tištěná verze spisu také neobsahovala soupis spisu, což znemožňovalo žalobci se ve spisu orientovat a dohledat dokumenty, které byly součástí pouze elektronické verze spisu. Správní orgán I. stupně v současné době nedisponuje prostředky k umožnění řádného nahlížení do elektronické verze spisu, avšak měl by.

- 12) Správní orgán I. stupně ani žalovaný nerozhodli o žádosti žalobce o prodloužení lhůty, která byla podána dne 11. 12. 2024. Žádost byla řádně odůvodněna a bylo povinností správních orgánů o ní rozhodnout, resp. se s ní dle zákona vypořádat. Z uvedených důvodů nedošlo k řádnému doplnění odvolacích důvodů, a rozhodnutí žalovaného je tedy v rozporu se zákonem, neboť nereflektuje odvolací důvody žalobce.
- 13) Žalobce dále rozporoval i to, že v době ústních jednáních chybělo pověření oprávněných úředních osob - např. chybělo pověření Ing. M. K. Toto pověření bylo až zpětně dotištěno při vydání rozhodnutí. Taktéž Mgr. K. C. byla až dodatečně pověřena k úkonů v uvedeném řízení a pověření bylo až zpětně dotištěno. Žalobce tak neměl možnost ověřit a namítat podjatost této úřední osoby v průběhu řízení. Současně nebylo vysvětleno, z jakého důvodu byla k vydání rozhodnutí ve věci pověřena Mgr. K. C. a proč nemohla vydat rozhodnutí Mgr. Z. P., která byla oprávněnou úřední osobou v tomto řízení.
- 14) Žalovaný ve svém rozhodnutí opomenul vypořádat s námitkami, které žalobce uvedl v průběhu řízení, případně je neposuzoval dostatečně (konkrétně se jednalo např. o posouzení rozporu mezi výpovědí svědkyně ohledně svislé dopravní značky B28 a uvedené značky B29, doplnění „upozornění pro nepřítomného řidiče“, rozhodnutí o žádosti o prodloužení lhůty, posouzení námitek podjatosti, chybějící pověření úředních osob, chybějící soupis spisu, neprovedení dokazování, doplnění metadat k fotografiím, rozpor v obsahu výpovědi svědkyně, námitky k elektronické verzi spisu). Žalovaný ve svém rozhodnutí pouze rekapituloval informace obsažené ve spise, ale prakticky nijak na uvedené pochybnosti nereagoval.
- 15) Závěrem žalobce namítl nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí obou stupňů. Správní orgán I. stupně na straně 9 svého rozhodnutí uvedl: *„Díky širšímu záběru na jedné z fotografií je možné dohledat konkrétní místo na ulici Žilinská v porovnání se street view portálu mapy.cz. Správní orgán tak nepochybuje, že vozidlo stálo v rozporu s dopravním značením na ulici Žilinská v Ostravě.“* Dále na 11. straně uvedl: *„Fotografie nemají viditelnou časovou stopu. Ale díky širšímu záběru na jedné z fotografií je možné dohledat konkrétní místo na ulici Karla Pokorného v porovnání se street view portálu mapy.cz. Správní orgán tak nepochybuje, že vozidlo skutečně stálo v rozporu s vodorovným dopravním značením na ulici Karla Pokorného v Ostravě.“* Obě uvedená tvrzení nelze přezkoumat,

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

neboť správní orgán I. stupně nepřiložil žádný náhled na street view portálu Mapy.cz. Jedná-li se o portál Mapy.cz společnosti Seznam.cz, tak ten žádnou funkci street view nedisponuje. Současně není známo datum pořízení uvedeného náhledu, ani přesná lokace, či odkaz, který by bylo možno navštívit. Uvedený pohled, který použil správní orgán, nemůže žalobce přesně dohledat a tady ani nijak ověřit nebo rozporovat uvedené tvrzení. Současně žalovaný ve svém rozhodnutí na straně 7 uvedl: „*Námitku podjatosti uplatnil proti Ing. M. K. v řízení o přestupku ze dne 13.09.2024, (...)*“ a na 9. straně uvádí „*V případě přestupku ze dne 13.09.2024, (...)*“ Žalobce přitom dne 13.09.2024 žádný přestupek nespáchal. Dále uvedl: „*Ve spise je dále založen úřední záznam ze dne 14.09.2024, (...)*“ a na 10. straně „*Z úředního záznamu ze služebny ze dne 14.09.2024 vyplývá (...)*“. Ve spise však žádný úřední záznam ze dne 14. 9. 2024 není. Dále svědkyně uvedla, že se na místě měla nacházet svislá dopravní značka B 28, žalobce však byl uznán vinným z porušení svislé dopravní značky B 29. Žalobce nemůže vědět, zda nedošlo k přenesení fotografie z jiného místa. Žalovaný se s touto skutečností nijak nevypořádal, byť mohl například doložit výpis z pasportu komunikací ve stavu ke dni uvedeného přestupku. Žalovaný také ve svém rozhodnutí uvedl několik nepravd, jako např. že měl žalobce „bojkotovat“ ústní jednání. Žalobce v jednání uplatňoval svá práva, jak také vyplývá z protokolu a nikoliv, že by jej měl „bojkotovat.“ Současně správní orgán I. stupně nevysvětlil, jak k tomuto mělo dojít. Taktéž tvrzení žalovaného, že žalobce uvedl: „že posečka na místě, kdy odmítl usnesení převzít“ není pravdivé. Žalobce v dané věci žádné usnesení nedostal a správní orgán je vyhotovil dodatečně až po odchodu žalobce z místnosti, aby je následně mohl zneužít jako argument ve svých rozhodnutích.

6. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a zdůraznil, že žalobce v rámci podaného odvolání neuplatnil žádné odvolací důvody (vyjma námítky podjatosti proti Mgr. K. C.). Žalovaný přezkoumal rozhodnutí v plném rozsahu z úřední povinnosti, přičemž zkoumal zákonnost a správnost rozhodnutí z pohledu dostupných informací a spisového materiálu. Žalovaný nezkoumal, a ani zkoumat nemohl argumenty, které mu nebyly předloženy. Žalovaný rovněž poukázal na řízení o správní žalobě žalobce v obdobné věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 20 A 14/2023, v němž krajský soud vydal rozsudek, kterým žalobu zamítl. Ke dni zaslání písemného vyhotovení vyjádření žalovaný nedisponoval písemným zněním předmětného rozsudku. V podrobnostech však na tuto věc odkazuje, neboť je provázána s nyní projednávanou věcí. Žalobce postupoval v obou řízeních v podstatě totožně.
7. Dále žalovaný uvedl, že v nyní podané žalobě žalobce pod bodem 1. až 3. a 13. odkazoval na předchozí přestupkové řízení (sp. zn. S-SMO/618352/23/DSČ, u žalovaného vedené pod sp. zn. DSH/19781/2023/Sru), kdy byla na základě žalobcem podané žaloby věc projednána u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 20 A 14/2023. Žalobce namítal, že nebylo rozhodnuto o námitce podjatosti oprávněných úředních osob, které považuje za podjaté. O námitce podjatosti vznesené proti Ing. K. ze dne 8. 11. 2023 správní orgán prvního stupně nebyl povinen rozhodovat usnesením podle § 14 odst. 2 správního řádu. Žalovaný vydal ve věci rozhodnutí ze dne 19. 9. 2023 č. j. MSK 115369/2023, ve kterém neshledal námitku žalobce, co do povinnosti správního orgánu prvního stupně rozhodnout o námitce podjatosti usnesením, jako důvodnou. Tento závěr krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 20 A 14/2023 potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

8. Z obsahu spisové dokumentace dle žalovaného nevyplývá, že by dne 13.11.2023 Ing. K. odmítla žalobci nahlédnutí do spisové dokumentace, jak tvrdí žalobce v podané žalobě. Dne 13.11.2023 žalobce pouze zaslal e-mailem žádost o realizaci práva podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žádný další úkon dne 13.11.2023 podle obsahu spisu neproběhl. Ostatně, žalobci bylo umožněno v průběhu vedeného řízení opakovaně nahlédnout do spisové dokumentace, a to například ve dnech 8. 11. 2023, 9. 11. 2023, 7. 12. 2023, 22. 1. 2024, 3. 6. 2024, 19. 6. 2024 a 8. 7. 2024.
9. Žalovaný dále konstatoval, že námitku podjatosti proti Mgr. P. (a též proti vedoucímu odboru Ing. M.) podal žalobce bez uvedení konkrétních důvodů.
10. V podaném odvolání proti rozhodnutí žalovaného vznesl žalobce též námitku podjatosti proti Mgr. C., (což byl jeho jediný konkrétní důvod odvolání), která vydala rozhodnutí, avšak rovněž neuvedl žádný konkrétní důvod podjatosti. Tuto námitku vznesl až poté, co oprávněná úřední osoba rozhodnutí vydala. V takovém okamžiku oprávněná úřední osoba již nemůže řízení ovlivnit. Podle žalovaného se jedná o námitky účelové. O účelovém postupu žalobce svědčí též totožný postup v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 20 A 14/2023. Případná absence pověření nezakládá nezákonnost rozhodnutí.
11. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzením v žalobním bodě 4), že Ing. K. modifikovala svědeckou výpověď předvolané strážnice. Obsahem spisu je protokol o podání svědecké výpovědi, jakož i protokol z konaného ústního jednání ze dne 9. 11. 2023. Z protokolu o ústním jednání o přestupku vyplývá, že bylo žalobci sděleno obvinění a jako důkaz byly provedeny vymezené listiny. Poté žalobce přerušil oprávněnou úřední osobu, neboť podle jeho názoru nesplnila pracovní povinnosti a nezaložila do spisu podání žalobce ze dne 8. 11. 2023. Po seznámení se spisem bylo v jednání pokračováno výslechem svědka. Dle protokolu o výpovědi svědka svědkyně vypovídala k věci spontánně, poté jí kladl správní orgán otázky a otázky kladl též žalobce. Do protokolu žalobce neuvedl žádné námitky a nepodepsal jej. Do protokolu o konaném ústním jednání k provedené svědecké výpovědi žalobce uvedl, že protokolace nebyla kompletní ohledně existence úředního záznamu a svědkyně vypovídala mnohem více, oprávněná úřední osoba naznačovala svědkyni, že se mýlí, pokud tvrdí, že úřední záznam nesepsala. Z obsahu spisu nevyplývá, že by oprávněná úřední osoba jakkoliv „falšovala“ protokol o podané svědecké výpovědi. Obsahem spisu je úřední záznam, který svědkyně sepsala. Z obsahu svědecké výpovědi žádné rozpory nevyplývaly. Podle žalovaného není vadou řízení, pokud by oprávněná úřední osoba svědkyni upřesnila, že obsahem spisu je úřední záznam, který sama ve věci sepsala. Samotná tato skutečnost totiž nesehrává významnou roli pro závěr o vině žalobce za přestupek. Skutkový stav věci byl dle žalovaného zjištěn i bez svědecké výpovědi strážnice bez důvodných pochybností a k jeho prokázání postačily listinné podklady obsažené ve spisové dokumentaci. Správní orgán I. stupně však pro úplnost a nad rámec předvolal k podání svědecké výpovědi strážnici. V rámci konaného ústního jednání měl žalobce možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z obsahu protokolu však nevyplývalo, že by se žalobce chtěl dále k věci vyjádřit. Naopak z protokolu o konaném ústním jednání vyplývá, že bylo dokazování ukončeno a správní orgán I. stupně hodlal ve věci vydat rozhodnutí. Žalobce měl možnost vyjádřit se k věci též písemně.

12. Pokud žalobce argumentuje, že má audiozáznam k podpoře svých tvrzení, nepředložil jej v rámci odvolacího řízení. Žalobce také neuplatnil žádnou odvolací námitku a konkrétně nezpochybnil procesní postup správního orgánu I. stupně či zjištěný skutkový stav věci. Žalovaný znovu poukázal na skutečnost, že zcela totožně postupoval žalobce v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 20 A 14/2023, kde až v rámci soudního řízení předložil audiozáznamy z konaných ústních jednání, které mimo jiné nepotvrdily jeho tvrzení o nezákonném procesním postupu oprávněných úředních osob.
13. K žalobním bodům 5) a 6) žalovaný konstatoval, že bylo pravomocným usnesením ze dne 21.11.2023 bylo rozhodnuto o zastavení řízení s podezřelým řidičem (žalobcem) v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalovaný v rámci podaného odvolání usnesení o zastavení řízení přezkoumal a dospěl k závěru, že se nepotvrdilo, že žalobce řídil vozidlo a s vozidlem zaparkoval (stál) v místě spáchání přestupku. V rámci konaného ústního jednání měl žalobce možnost vyjádřit se k otázce řízení vozidla, avšak nepotvrdil, že byl právě on osobu, která vozidlo řídila a následně zaparkovala. Z obsahu protokolu nevyplývalo, že by se žalobce chtěl dále k věci vyjádřit. Naopak z protokolu o konaném ústním jednání vyplývá, že bylo dokazování ukončeno a správní orgán hodlal ve věci vydat rozhodnutí.
14. Žalovaný se též neztotožňuje s žalobními body 7) a 8). Soubory nejsou nečitelné, jak tvrdí žalobce. Jedná se o konkrétní formát, ve kterém jsou přestupky správnímu orgánu digitálně oznamovány, a proto tato oznámení obsahují zvláštní znaky, avšak obsah oznámení je čitelný a v českém jazyce. Oznámení probíhá prostřednictvím kódu, který je vyjádřen v listinné podobě právě ve formátu XML, jelikož se jednalo o listinu, která oznamovala přestupek a jedná se o první stránku spisové dokumentace. Tvrzení žalobce o absenci listiny tak není pravdivé. Žalobce dne 8. 11. 2023 při nahlížení do spisu výslovně zpochybnil obsah této listiny. Z protokolů o ústních jednáních vyplývá, že listina byla provedena jako důkaz v rámci ústního jednání dne 9.11.2023, a též dne 19. 6. 2024, kdy jsou oznámení obou přestupků uvedena v seznamu provedených důkazů. Z protokolů o ústním jednání o přestupku vyplývá, že žalobce byl seznámen s obsahem spisové dokumentace, přičemž část spisu byla vedena v analogové podobě a část v podobě elektronické, soupis byl též v elektronické podobě. V protokolu je uveden výčet dokumentů a podkladů, přičemž důkazy byly provedeny formou předložení a bylo provedeno přečtení. Je potřeba upozornit, že v případě přestupku ze dne 13. 9. 2023 se dne 9. 11. 2023 již konalo jedno ústní jednání, kde proběhlo dokazování. Odvolací správní orgán nemá žádnou pochybnost o tom, že mohl žalobce realizovat svá procesní práva a že proběhlo dokazování. Z obsahu spisu je zřejmé, že se odvolatel k věci vyjádřil – podal stížnost a vznesl konkrétní výtky k obsahu spisu. Žalobce se musel s obsahem spisové dokumentace podrobně seznámit, když uplatňoval námitky do podrobností, jako jsou chybějící spisové značky, podpisy oprávněných úředních osob nebo číslování stran. Protokol o provedeném dokazování obsahuje celkem 7 stran a protokolace probíhala v čase od 10:04 hodin do 14:45 hodin. Takový čas i rozsah protokolu je zcela nadstandardní pro konané ústní jednání o přestupku dané skutkové podstaty a žalobce měl bezesporu možnost v řízení uplatnit jakékoliv námitky, což rovněž učinil.
15. U žalobního bodu 9) žalovaný zdůraznil, že předmětem podané žaloby je přestupek ze dne 13. 9. 2023, neboť právě za tento přestupek byl žalobce uznán vinným a byl mu uložen správní trest. Řízení o přestupku řidiče ze dne 12. 10. 2023 bylo usnesením zastaveno.

16. K žalobnímu bodu 10) žalovaný uvedl, že neshledal důvod pro obstarání fotodokumentace v digitální podobě, neboť nemá důvod se domnívat, že by bylo stání vozidla zaznamenáno v jiný okamžik, než který vyplývá ze spisové dokumentace.
17. K žalobnímu bodu 11) žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, jak konkrétně byl žalobce zkrácen na svých procesních právech, respektive právu nahlédnout do spisové dokumentace a možnosti vyjádřit se k jejímu obsahu. Jak sám žalobce uvedl, listiny ze spisu byly provedeny jako důkaz v rámci ústního jednání. Žalobce ani nyní netvrdí, že by nějaká konkrétní listina, ke které by se nemohl vyjádřit, nebyla součástí spisové dokumentace, a to přesto, že se dostavil k nahlédnutí do spisové dokumentace opakovaně a opakovaně mu byla pořízena kopie spisového materiálu.
18. K žalobnímu bodu 12) žalovaný uvedl obdobně, jako argumentoval v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že správní orgán I. stupně měl z formálního hlediska rozhodnout o žádosti žalobce o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, avšak žalobce nebyl žádným způsobem krácen na své možnosti odvolací důvody doplnit. Samotná žádost nikterak nepřerušila běh lhůty určené usnesením k doplnění důvodů odvolání. Žalobce měl právo doplnit důvody odvolání i po uplynutí této lhůty. Žalovaný poukázal na postup žalobce v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 20 A 14/2023. Z postupu žalobce vyplývá, že si je plně vědom svých práv a nic mu nebránilo odvolací důvody doplnit. Fakticky totiž od okamžiku doručení usnesení o určení lhůty dne 6. 12. 2024 až do okamžiku vydání žalobou napadeného rozhodnutí dne 29. 1. 2025 uplynul skoro jeden a půl měsíce. Žalobce proti usnesení podal též odvolání, o které žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 29. 1. 2025 č. j. MSK 7438/2025. Lhůtu určenou usnesením považuje žalovaný za standardní a přiměřenou povaze daného úkonu a v odůvodnění rozhodnutí se žalovaný obsahem žádosti zabýval, kdy jako nyní konstatoval, že pokud správní orgán prvního stupně o žádosti nerozhodl, jedná se sice o formální pochybení, ale nikoliv takové, které by způsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí.
19. K žalobním bodům 14) a 15) žalovaný konstatoval, že mu není zřejmé, které námitky žalobce měl opomenout vypořádat v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, když podané odvolání odvolací důvody neobsahovalo. Jak žalovaný uvedl, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně přezkoumal v celém rozsahu, avšak s ohledem na skutečnost, že žalobce neuplatnil žádné konkrétní odvolací námitky a konkrétně nezpochybnil procesní postup správního orgánu I. stupně, ani skutkový stav věci, nemohl se konkrétními námitkami zabývat. Valnou většinu námitek uvedených v žalobě pod žalobním bodem 14) však žalovaný v rámci odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí či rozhodnutí vydaného pod č. j. MSK 7438/2025 ve svém souhrnu vypořádal a zabýval se jimi.
20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem který zde byl v době vydání správního rozhodnutí a také rozsahem žalobních tvrzení (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“).
21. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce byl uznán vinným tím, že se jako provozovatel motorového vozidla Audi, RZ X dopustil přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu pro porušení § 10 odst. 3 téhož zákona, neboť nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.



provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, když dne 13. 9. 2023 v době  
nejméně od 22:40

do 22:45 hodin porušil nezjištěný řidič předmětným motorovým vozidlem pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Ostravě-Porubě, na ul. Žilinské 26 nerespektoval svislé dopravní značení B 29 – „Zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou E4 – „délka úseku 34 m“ a s daným vozidlem stál v působnosti uvedeného dopravního značení, přestože nebyly činy jako naložení, vyložení nákladu, nastoupení, vystoupení osob. Jednání řidiče vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 6 odst. 2 a související přílohy č. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“). Za výše uvedené jednání byla žalobci uložena podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu pokuta v částce 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 1 000 Kč.

22. Správní orgán dále rozhodl, že řízení ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s nedbalostním porušením § 4 písm. c) téhož zákona, v návaznosti na § 11 přílohy č. 8 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterého se měl obviněný jako řidič předmětného motorového vozidla Audi dopustit dne 12. 10. 2023 v době nejméně od 1:10 do 1:20 hodin, na ul. Karla Pokorného 1551/48, v Ostravě tím, že nerespektoval vodorovné dopravní značení V 13 – „Šikmé rovnoběžné čáry“, vyznačující prostor, do kterého je zakázáno vjíždět nebo do něj zasahovat nákladem, a měl stát s vozidlem v působnosti tohoto dopravního značení, se zastavuje podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky), neboť skutek, o němž se řízení vedlo, nebyl žalobci prokázán.
23. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí doručení dne 29. 10. 2024 a žalobce proti němu podal dne 13.11.2024 e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu odvolání, které potvrdil písemně na podatelně správního orgánu I. stupně ve lhůtě 5 dnů (§ 37 odst. 4 správního řádu). V téže písemnosti podal podle § 14 odst. 3 námitku podjatosti proti úřední osobě, která rozhodnutí vydala, Mgr. K. C. Usnesením ze dne 19. 11. 2024 č. j. SMO/700975/24/DSČ/Pan byla žalobci určena lhůta 5 dnů k doplnění důvodů odvolání, přičemž usnesení bylo doručeno fikcí dne 6. 12. 2024. Dne 9. 12. 2024 se žalobce dostavil k nahlížení do spisu a byla pořízena kopie spisu. Dne 11. 12. 2024 podal žalobce e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu žádost o prodloužení lhůty určené usnesením ze dne 19. 11. 2024. Dne 23. 12. 2024 pak žalobce podal proti usnesení včasné odvolání, o kterém odvolací správní orgán rozhodnutím ze dne 29. 1. 2025 č. j. MSK 7438/2025 rozhodl tak, že je zamítl a napadené usnesení potvrdil. Odvolací důvody proti meritornímu rozhodnutí však žalobce nedoplnil. Následně žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím.
24. Ve vztahu k přestupku ze dne 13. 9. 2023 vydal žalovaný dne 15. 3. 2024 pod č. j. MSK 20706/2024 rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 21.11.2023 č. j. SMO/742285/23/DSČ/Klu, jímž bylo rozhodnuto o zastavení řízení ve věci přestupku řidiče. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 4. 2024. Následně bylo řádně zahájeno přestupkové řízení s žalobcem jakožto provozovatelem vozidla doručením oznámení o zahájení řízení. Žalobce neprokázal naplnění některého z

liberačních důvodů podle § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, aby se zprostil objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla.

25. Z oznámení, které učinila Městská policie Ostrava prostřednictvím automatu, vyplývá, že se řidič vozidla Audi, RZ X dopustil přestupku tím, že dne 13. 9. 2023 v době nejméně od 22:45 do 22:55 hodin stál na ul. Žilinská 26 v Ostravě v působnosti dopravního značení B 29 – Zákaz stání, s dodatkovou tabulkou E 4 – délka úseku 34 m. Jak uvedl správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí, „parkovačky“ jsou oznamovány městskou policií automatem pomocí kódu, který je vyjádřen v listinné podobě ve formátu XML. První list je ve formátu XML, ve kterém jsou přestupky digitálně oznamovány, a proto obsahuje zvláštní znaky, obsah je však čitelný a v českém jazyce.
26. Z oznámení je zřejmé, že neznámý řidič byl podezřelý z naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona. K oznámení byla přiložena fotodokumentace, která zachycuje stání předmětného vozidla, jehož provozovatelem byl v dané době žalobce, které stálo v působnosti předmětného dopravního značení, za stěračem vozidla se nacházelo Upozornění pro nepřítomného řidiče. Z fotografií je seznatelné předmětné vozidlo Audi, které stojí v působnosti uvedené dopravní značky.
27. Obsahem spisu je také ilustrační mapa, ve které je zakresleno umístění dopravního značení a stání vozidla. Součástí spisu je též úřední záznam sepsaný dne 18. 9. 2023 strážnicí S. M., která byla dne 13. 9. 2023 vyslána společně se strážníkem B. na ul. Žilinská 26, v Ostravě-Porubě, kde se nacházela vozidla stojící v rozporu s BESIP, kdy v čase 22:45 hodin strážnice spatřila vozidlo žalobce, které stálo v působnosti dopravního značení B 29 – Zákaz stání, s dodatkem E 4 – délka úseku 34 m. U vozidla se nikdo nenacházel, proto strážnice vypsala Upozornění pro nepřítomného řidiče vozidla a v čase 22:55 hodin místo opustila.
28. Z úředního záznamu ze dne 14. 9. 2024, který sepsal strážník R. R., vyplývá, že se dne 13. 9. 2023 v čase 08:15 hodin dostavil na služebnu Městské policie Ostrava žalobce, který po ztotožnění k věci uvedl, že vozidlo řídil a na místě zaparkoval, jelikož přijel ve 22:00 hodin a nenašel v okolí místo na parkování, s tím, že ráno přeparkuje. Žalobce odmítl vyřešit přestupek příkazem na místě, odmítl se rovněž k věci vyjádřit písemně a podepsat oznámení, které strážník vypsál, a které je součástí spisu.
29. Ve věci proběhlo dne 26. 11. 2025 ústní jednání před krajským soudem. Žalobce setrval na své dosavadní žalobní argumentaci a akcentoval především tvrzené porušování svého práva na spravedlivý proces ze strany správních orgánů, když podle něj úřední osoby zneužívají svého postavení s jediným cílem uznat obviněného vinným. Rovněž žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci. Žalobce k důkazu navrhl 2 audio soubory, které zaslal krajskému soudu dne 25. 11. 2025, s tím, že první se vztahuje k žalobnímu bodu 1) a žalobce jím chce prokázat, že úřední osoba Ing. K. dne 13. 11. 2023 odmítla žalobci nahlížení do správního spisu., chce prokázat její podjatost, o níž mělo být rozhodnuto usnesením. Druhým audio souborem, jenž se vztahuje k žalobnímu bodu 4), chce žalobce prokázat, že v protokolu bylo s výpovědí svědkyně po ukončení výslechu manipulováno, neboť svědkyně nikdy neřekla to, co je v protokolu uvedeno a žádný záznam nebyl svědkyni při výslechu předložen. Dále žalobce navrhl důkaz fotokopii výpovědi svědkyně ve verzi, kterou dostal k podpisu, a která se v protokolu nevyskytovala, čímž chce prokázat totéž, co druhým audio souborem.

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

Žalobce vzal zpět důkazní návrh dle str. 5 žaloby k žalobnímu bodu 8), tj. audio záznam z ústního jednání před správním orgánem ze dne 19. 6. 2024.

30. V 1) žalobním bodě žalobce namítl nesprávný postup správních orgánů při vypořádání námítky podjatosti vznesené žalobcem vůči Ing. M. K. dne 8. 11. 2023.
31. Podle § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.
32. Primárním účelem institutu vyloučení z projednávání a rozhodování věci je zajištění nestrannosti správního orgánu. Tento požadavek vyplývá ze zásady rovnosti účastníků správního řízení a nestranného postupu správního orgánu vůči všem dotčeným osobám (§ 7 správního řádu). Objeví-li se pochybnosti o nepodjatosti osob podílejících se bezprostředně na výkonu pravomoci správního orgánu, jsou takové úřední osoby z projednávání a rozhodování věci vyloučeny. Pochybnosti o podjatosti mohou být dány poměrem k věci, která je projednávána, poměrem k účastníkům řízení nebo poměrem k zástupcům účastníků řízení.
33. Podle obsahu správního spisu byla námitka podjatosti vůči Ing. K. jako úřední osobě podána žalobcem dne 9. 11. 2023 a žalobce v ní odkázal na zcela jiné správní řízení, v němž dne 22. 5. 2023 podal námitku podjatosti vůči téže úřední osobě. To je však skutečnost, která nemá žádnou relevanci pro nyní posuzované přestupkové řízení, které bylo zahájeno až cca půl roku poté. Námitka žalobce ze dne 9. 11. 2023 tedy není nijak odůvodněna. Pokud se žalobce domnívá, že odůvodnění námítky bylo učiněno již v dřívějším správním řízení, je jeho názor nesprávný. Námitku podjatosti ve smyslu ust. § 14 odst. 1 správního řádu je nutno odůvodnit ve vztahu ke konkrétní věci a konkrétními tvrzeními podjatosti v tom řízení, v němž je námitka podána. Žalobcem nebyly nikdy v tomto řízení žádné konkrétní námitky podjatosti tvrzeny. Podaná námitka tedy nebyla řádně odůvodněna. Žalovaný se s námitkou vypořádal na str. 7-8 napadeného rozhodnutí souladně s obsahem správního spisu a žalobce v podané žalobě toto vypořádání nijak konkrétně nerozporoval. Žalobce v průběhu přestupkového řízení vznesl námitku podjatosti také proti Mgr. Z. P. a Ing. D. M. podáním ze dne 11. 6. 2024, kterou však rovněž nijak neodůvodnil. Proto je nutno konstatovat, že ani tato námitka nebyla řádně vznesena. Námitka podjatosti vůči Mgr. K. C., která vydala prvostupňové rozhodnutí, byla žalobcem podána po vydání prvostupňového rozhodnutí, ale také nebyla ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu nijak odůvodněna. Procesní postup, kdy se s touto námitkou vypořádal žalovaný až v odůvodnění napadeného rozhodnutí, byl jediný možný. Je-li námitka podána až po vydání prvostupňového rozhodnutí, je její důvodnost posuzována v rámci odůvodnění odvolacího rozhodnutí.
34. Žalovaný se se všemi žalobcem podanými námitkami podjatosti vypořádal řádně a přezkoumatelně na str. 7-8 napadeného rozhodnutí a žalobce v podané žalobě jeho argumentaci nijak věcně nerozporoval. Nutno zdůraznit, že způsob vypořádání námitek byl předurčen způsobem jejich podání.
35. V rámci 1) žalobního bodu žalobce rovněž namítl, že Ing. K. mu dne 13. 11. 2023 odepřela žádost o nahlížení do spisu s odkazem na podanou námitku podjatosti vůči své osobě. Za Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

účelem prokázání tohoto tvrzení žalobce u jednání před krajským soudem navrhl důkaz audio záznamem z tohoto jednání.

36. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že dne 13. 11. 2023 žalobce emailem požádal o realizaci práva seznámit se s podklady rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Ve správním spise není žádná listina, z níž by vyplývalo, že Ing. K. uvedeného dne odmítla žalobci nahlédnutí do spisové dokumentace, resp. že by toho dne byl správním orgánem realizován nějaký konkrétní úkon. Žalobní tvrzení je tedy v rozporu s obsahem správního spisu. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že v průběhu přestupkového řízení bylo žalobci opakovaně umožněno nahlížet do spisové dokumentace, včetně pořizování kopií listin, a to ve dnech 8. 11. 2023, 9. 11. 2023, 7. 12. 2023, 22. 1. 2024, 3. 6. 2024, 19. 6. 2024 a 8. 7. 2024. Na základě uvedeného a za situace, kdy žalobce neuvedl, jak byl tvrzením odmítnutím nahlížení do spisu Ing. K. dne 13. 11. 2023 zkrácen na svých právech, neshledal krajský soud důvod k provedení navrhovaného důkazu, neboť nic z obsahu správního spisu, ani z podané žaloby, která je velmi detailní, nenásvědčuje tomu, že by žalobce nebyl s obsahem správního spisu řádně obeznámen. I kdyby proběhlo neformální jednání s úřední osobou, které nebylo zaznamenáno do správního spisu, nelze na základě obsahu spisové dokumentace dospět k závěru, že žalobce byl zkrácen v právu seznámit se s obsahem spisu, když z něj vyplývá pravý opak.
37. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že oprávněnými úředními osobami v přestupkovém řízení byly určeny jak Mgr. Z. P., tak Mgr. K. C.
38. Soud konstatuje, že žalobce neuvedl v přestupkovém řízení ani v podané žalobě, jak tvrzené skutečnosti zasáhly do jeho zákonem chráněných práv. Neuvedl ani konkrétní okolnosti, ze kterých by se dalo usuzovat, že jmenované úřední osoby by měly mít poměr k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům a měly takový zájem na výsledku řízení, pro který by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti.
39. Pro posouzení podjatosti úřední osoby jsou klíčové objektivní okolnosti, nikoli subjektivní přesvědčení úřední osoby či účastníků řízení o ohrožení nestrannosti. Pochybnost o nepodjatosti je založena tehdy, jsou-li rozumné a z reality vycházející důvody k domněnce, že zde může existovat nežádoucí vztah, jenž by mohl „zkřivit“ postoj úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2012 č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS, bod 36). Takový vztah nebyl v řízení tvrzen, natož prokázán.
40. Na základě uvedeného má krajský soud za vypořádané žalobní body 1-3 a neshledal je důvodnými.
41. V dalším žalobním bodě žalobce namítl, že oprávněná úřední osoba Ing. M. K. neoprávněně modifikovala výpověď svědkyně při ústním jednání dne 9. 11. 2023, a to tak, že za účelem ovlivnění výpovědi svědkyně upozorňovala, že se mýlí v tom, že nepsala úřední záznam o přestupku. Žalobce poukázal na sdělení na str. 2 protokolu o výpovědi svědkyně, které nebylo v době, kdy měl žalobce uvedený dokument podepsat, jeho součástí.

42. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že z obsahu protokolu o výpovědi svědkyně ani z protokolu z konaného ústního jednání ze dne 9. 11. 2023 nevyplývá, že by oprávněná úřední osoba jakkoliv upravovala protokol. Ani obsah svědecké výpovědi neobsahuje rozpory.
43. U jednání před krajským soudem dne 26. 11. 2025 žalobce za účelem prokázání svého tvrzení navrhl jednak důkaz audio záznamem o jednání ze dne 9. 11. 2023, u nějž proběhl výslech svědkyně, a dále důkaz fotokopii výpovědi svědkyně ve verzi, kterou dostal k podpisu, jež se však v protokolu, založeném ve správním spise, nevyskytuje.
44. Krajský soud provedl důkaz fotokopii protokolu o výpovědi svědka v žalobcem předložené verzi, který porovnal s obsahem protokolu, jenž se nachází ve správním spise, a zjistil, že rozdíl mezi nimi je v tom, že protokol obsažený ve správním spise navíc obsahuje pasáž o předložení úředního záznamu svědkyni, tedy porovnávané listiny nejsou identické.
45. Pro úplnost krajský soud uvádí, že pro nadbytečnost nepřistoupil k provedení druhého navrhovaného důkazu k prokázání téže skutečnosti.
46. Ke zjištění vyplývajícimu z provedeného důkazu krajský soud předně zdůrazňuje, že obsahem správního spisu má za prokázané, že stěžejními důkazy svědčícími o naplnění skutkové podstaty projednávaného přestupku žalobcem jsou úřední záznam ze dne 18. 9. 2023, oznámení o přestupku ze dne 13. 9. 2023, fotografie z místa přestupku, mapový snímek se záznamem polohy dopravní značky a automobilu a v neposlední řadě úřední záznam ze služebny městské policie ze dne 14. 9. 2023, kdy se na služebnu dostavil žalobce a uvedl, že byl řidičem vozidla a zaparkoval je v místě, kde neměl. Tyto důkazy tvoří ucelený řetězec na sebe navazujících důkazů, které nad jakoukoliv pochybnost prokazují, že žalobce naplnil skutkovou podstatu řešeného přestupku v postavení provozovatele vozidla (neboť později v řízení nepřiznal, že by byl řidičem vozidla). Tyto důkazy obstojí samy o sobě, i kdyby nebyly doplněny svědeckou výpovědí strážnice M. Tato svědecká výpověď byla žalovaným použita v napadeném rozhodnutí na str. 10 zcela legitimně, neboť podstata výpovědi, tj. tvrzení, které strážnice uvedla ve vztahu k samotnému přestupku, tj., že na místě byla, co viděla, kdy to viděla, jak to popsala a jaké úkony učinila, potvrzuje již jinak zjištěný skutkový děj. Přitom nutno zdůraznit, že žalobce obsah výpovědi svědkyně nijak nezpochybnil. Žalobce namítal pouze procesní stránku věci, konkrétně manipulaci s protokolem, do nějž byl, podle jeho tvrzení, dodatečně vložen zápis, k němuž se svědkyně měla vyjádřit a uznat, že zápis vyhotovila. I pokud by byla verze žalobce o zásahu do protokolu pravdivá, což nelze s určitostí konstatovat, nemění to nic na stěžejním obsahu výpovědi svědkyně, který zpochybněn nebyl. Krajský soud opakuje, že i bez této výpovědi mají ostatní důkazy ve věci provedené dostatečnou vypovídací hodnotu o naplnění skutkové podstaty přestupku žalobcem. Krajský soud proto ani toto žalobní tvrzení důvodným neshledal.
47. Co se týče žalobních bodů 5) a 6), krajský soud, stejně jako žalovaný ve vyjádření k žalobě, znovu opakuje, že dne 21. 11. 2023 bylo správním orgánem I. stupně rozhodnuto o zastavení řízení s žalobcem v postavení řidiče v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, neboť skutek, o němž se řízení vedlo, nebyl žalobci jako řidiči prokázán. Jelikož správní řízení o tomto přestupku bylo zastaveno, nebylo o něm rozhodnuto věcně, což znamená, že označeným Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

usnesením o zastavení řízení nebylo žádným způsobem zasaženo do práv žalobce. Usnesení o zastavení řízení není předmětem soudního přezkumu ve správním soudnictví. Rozhoduje-li i správní orgán o zastavení řízení, činí tak formou usnesení a účastníkovi řízení v tomto případě nepřisluší právo seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, které je vyhrazeno toliko pro rozhodnutí ve věci samé.

48. Žalobní bod 7) se týká nečitelnosti souborů XML (oznámení o přestupku) a jejich nepoužitelnosti při dokazování. Žalobce namítl nesrozumitelnost tohoto dokumentu, který tak neměl být použit při dokazování. Ke shodné námitce se vyjádřil přezkoumatelným a srozumitelným způsobem správní orgán I. stupně na str. 11 a 12 svého rozhodnutí a také žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí. Atypická forma tohoto dokumentu byla správními orgány dostatečným způsobem ozřejmena. Žalobce jejich argumentaci v podané žalobě žádným nosným způsobem nerozporoval. Dle krajského soudu je z označené listiny seznatelné, že sice obsahuje mnohé nikoliv běžné znaky, nicméně její obsah je veden v českém jazyce, je z něj zřejmý přesný popis skutkové podstaty oznamovaného přestupku, místo a čas jeho spáchání, identifikace vozidla, jeho vlastníka včetně generálií, jakož i subjekt oznamovatele. Nemůže proto obstát žalobcovo tvrzení, že tento formát mu bránil v řádném seznámení se s obsahem oznámení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, navíc obsah souboru byl transformován do správního spisu, jak je rovněž seznatelné z vypořádání této námítky správním orgánem I. stupně, takže veškerý jeho obsah je integrální součástí správního spisu. Žalobní bod neshledal krajský soud důvodným.
49. V žalobním bodě 8) žalobce namítl, že ve věci neproběhlo dokazování, když listiny ve spise nebyly přečteny. Se shodnou odvolací námitkou se vypořádal žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí řádným a přezkoumatelným způsobem, přičemž zdůraznil mj. také nadstandardní délku proběhnuvšího jednání (více než 4 hodiny), o čemž svědčí protokol ze dne 19. 6. 2024, který je součástí správního spisu. Žalobní bod proto krajský soud důvodným neshledal.
50. Pokud jde o 9) žalobní bod, v něm žalobce namítl, že správní orgán rezignoval na zjišťování podkladů k přestupku ze dne 12. 10. 2023. Krajský soud odkazuje na své vypořádání žalobních bodů 5) a 6) (viz odstavec 47 tohoto rozsudku), kde uvedl, že jelikož řízení o přestupku ze dne 12. 10. 2023 bylo zastaveno, není předmětem soudního přezkumu. Žalobní tvrzení je tudíž nedůvodné.
51. V 10) žalobním bodě žalobce brojil proti fotodokumentaci přestupku, která neobsahuje viditelné označení času pořízení, a proto dle jeho názoru neprokazuje spáchání přestupku. Krajský soud uvádí, že z obsahu spisového materiálu jednoznačně a bez důvodných pochybností vyplývají okolnosti spáchání předmětného přestupku žalobcem. Se shodnou námitkou se vypořádal jak správní orgán I. stupně na str. 11 svého rozhodnutí, tak žalovaný, jenž se průkazností fotografií zachycujících vozidlo zabýval na str. 9 napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě jejich argumentaci nijak nezpochybnil. Jak soud již vyslovil výše, fotografie jako důkaz nestojí osamoceně, ale tvoří s dalšími důkazy ze správního spisu ucelený řetězec důkazů o naplnění skutkové podstaty přestupku žalobcem., Proto fotografie nelze účinně zpochybnit vznesenou námitkou. Krajský soud v kontextu s dalšími v řízení

provedenými důkazy nemá pochybnost o průkaznosti pořízené fotodokumentace a žalobní tvrzení považuje za účelové.

52. Žalobním bodem 11) žalobce brojil proti tomu, že správní orgán I. stupně vedl tzv. „hybridní spis“, a žalobce tak neměl možnost ověřit si, zda v elektronické verzi není např. dokument, se kterým nebyl seznámen. Krajský soud konstatuje, že obsahem správního spisu má za prokázané, že žalobce měl v řízení opakovanou možnost nahlédnout do spisové dokumentace a vyjádřit se k jejímu obsahu a také mu byla pořízena kopie spisového materiálu. Žalobce v žalobě nespecifikoval listiny, s nimiž by mu bylo znemožněno seznámit se, ani neuvedl, v čem je obsah spisu nepřezkoumatelný, nebo která listina v něm absentuje. Jeho pochybnost je čistě hypotetická. Sám v žalobě uvedl, že správní orgán nedisponuje prostředky, umožňujícími řádné nahlížení do elektronické verze spisu. Takový postup není nezákonný za situace, kdy obsah spisu není konkrétně zpochybněn. Správní řád nemá ustanovení o „obecném krácení práv účastníků řízení“- uvedeno dle terminologie žalobce. Jakékoliv krácení práv účastníka řízení musí být v podané žalobě výslovně konkretizováno, jinak nepředstavuje řádně vymezený předmět soudního přezkumu (viz rozsudek NSS sp. zn. 4 As 3/2008, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 162/2011). Žalobní tvrzení shledal soud nedůvodným.
53. Ve 12) žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaný nerozhodl o žádosti žalobce o prodloužení lhůty. Krajský soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného v napadeném rozhodnutí, že správní orgán I. stupně měl z formálního hlediska rozhodnout o žádosti žalobce o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Nicméně obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že touto vadou procesního postupu nedošlo ke zkrácení žalobcových práv. Žalobci nic nebránilo odvolací důvody doplnit, i když o prodloužení lhůty k jejich doplnění rozhodnuto nebylo. Žádost o prodloužení lhůty nepřerušila běh lhůty k doplnění odvolacích důvodů a žalobci svědčilo právo doplnit odvolací důvody také po uplynutí této lhůty. Formální pochybení správního orgánu I. stupně tak v tomto případě nezpůsobilo nezákonnost jeho rozhodnutí ani napadeného rozhodnutí, žalobní bod není důvodný.
54. K žalobnímu bodu 13), že v době ústních jednání chybělo ve správním spise pověření oprávněných úředních osob, krajský soud uvádí, že taková skutečnost sama o sobě, i pokud by byla potvrzena, nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů. Jak soud již vyslovil výše, obsahem správního spisu jsou pověření úředních osob ve věci jednat, jak pro Mgr. K. C., tak pro Mgr. Z. P. Je přitom běžným jevem ve správních řízeních, že v jedné konkrétní věci je k jednání pověřeno více úředních osob současně. Ani toto žalobní tvrzení soud neshledal důvodným.
55. V žalobním bodě 14) žalobce namítl, že se žalovaný opomenul vypořádat s námitkami, které žalobce uvedl v průběhu řízení.

Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalobce vznesl námitky ve vyjádření k podkladům rozhodnutí dne 29. 7. 2024 a s těmito námitkami se správní orgán I. stupně řádně vypořádal na str. 12-13 prvostupňového rozhodnutí. Jelikož žalobce své blanketně podané odvolání ani na výzvu správního orgánu nedoplnil, postupoval žalovaný jako  
odvolací  
orgán

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

při odvolacím přezkumu v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, tedy přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost rozhodnutí přezkoumal toliko z pohledu veřejného zájmu, jelikož námitky nebyly v odvolání vzneseny. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když bez řádně odůvodněného odvolání nebylo jeho povinností opětovně reagovat na námitky vznesené v řízení, s nimiž se vypořádal již správní orgán I. stupně. Ani této žalobní bod proto není důvodný.

56. V posledním žalobním bodě žalobce označil správní rozhodnutí obou stupňů za nepřezkoumatelná. Žalobce v tomto žalobní tvrzení bodě cituje dvě pasáže z prvostupňového rozhodnutí týkající se obsahu fotografií místa přestupku. Druhý citovaný text se přitom vztahuje k přestupku ze dne 12. 10. 2023 a jak krajský soud již výše uvedl opakovaně, řízení o tomto přestupku bylo zastaveno, takže není předmětem soudního přezkumu.
57. Pokud jde o pasáž týkající se přestupku ze dne 13. 9. 2023, krajský soud má obsahem správního spisu spáchání přestupku žalobcem, včetně určení místa a času jeho spáchání za prokázané a k důkazní hodnotě fotografií se rovněž již výše vyjádřil. Obsah správního spisu je sám o sobě dostatečným podkladem pro rozhodnutí ve věci a jakékoliv porovnávání se street view portálem mapy.cz, byť tento odkaz uvádí správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí, považuje soud za zcela nadbytečné. Žalobní námitka v této části vyzývá zcela účelově. Pokud jde o nesprávnost v uvedení dat na str. 7, 9 a 10 napadeného rozhodnutí, je nepochybné, že se jedná o zřejmou chybu v psaní, která nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
58. Totéž platí o nesprávném označení dopravní značky svědkyní, kdy správné označení plyne z dalších podkladů ve spise, takže nelze mít pochyb o správné identifikaci skutku. Další tvrzení žalobce, tj. „bojkotování“ ústního jednání a odmítnutí převzetí usnesení (viz poslední 2 odstavce žalobní námitky 15)) považuje krajský soud za naprosté marginálie, a proto se jimi nezabýval. Žalobce neuvedl, jak tvrzené zasáhlo do jeho právní sféry.
59. Žalobce v 15) žalobním bodě rovněž namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které spatřuje v již výše posouzených skutečnostech. Krajský soud s odkazem na již výše uvedené považuje za vhodné vyjádřit se k přezkoumatelnosti rozhodnutí také v obecné rovině.
60. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může spočívat jednak v nedostatku důvodů takového rozhodnutí, jednak v jeho nesrozumitelnosti. Nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů se ve své judikatuře opakovaně zabýval NSS (srov. např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003 č. j. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 29. 7. 2004 č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005 č. j. 1 Afs 135/2004-73, ze dne 14. 7. 2005 č. j. 2 Afs 24/2005-44, ze dne 25. 5. 2006 č. j. 2 Afs 154/2005-245 a ze dne 17. 1. 2008 č. j. 5 As 29/2007-64); ty se sice zabývaly především posuzováním (ne)přezkoumatelnosti rozsudku, lze z nich však vycházet i v případech (ne)přezkoumatelnosti správního rozhodnutí, neboť je ovládají stejné principy (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 24/2005-44). Z vyslovených závěrů přitom vyplývá, že rozhodnutí správního orgánu je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pokud není zřejmé, jakými úvahami Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.



se správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů nebo při utváření právního závěru, z jakého důvodu správní orgán považoval námitky za liché či mylné, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání či proč podřadil daný skutkový stav pod určitou právní normu. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu není nepřezkoumatelné, pokud je odpověď na dílčí odvolací námitku alespoň implicitně obsažena ve vypořádání jiné námitky nebo pokud správní orgán postaví proti námitkám vlastní ucelenou argumentaci, vedle níž námitka neobstojí. Zbývá dodat, že o nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irrelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020 č. j. 1 Afs 68/2020-31). Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (srov. např. rozsudek NSS ze dne 1. 6. 2005 č. j. 2 Azs 391/2004-62). Napadené rozhodnutí by mohlo být nepřezkoumatelné, pokud by bylo vystavěno na rozdílných a vnitřně rozporných právních hodnoceních téhož skutkového stavu, což v tomto případě nenastalo.

61. Krajský soud má za to, že správní orgán I. stupně popsal, o jaké skutkové závěry opřel své rozhodnutí, současně jeho úvahy jsou dostatečně podrobné na to, aby se z nich dalo zjistit, proč a jakým způsobem ve věci rozhodl. Je třeba připomenout, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti. To znamená, že řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek. Je proto přípustné, aby odvolací orgán doplnil závěry rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pokud dospěje k závěru, že se nevypořádal se všemi námitkami či vyjádřeními účastníků, ač tak měl učinit. Tento názor má oporu v judikatuře NSS, podle níž může odvolací správní orgán nahradit část odůvodnění správního orgánu prvního stupně vlastní úvahou a korigovat dílčí argumentační nepřesnost v případě, kdy rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrzuje (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 9. 2015 č. j. 4 Azs 151/2015-35 nebo ze dne 7. 9. 2016 č. j. 2 Afs 143/2016-29).
62. Dle krajského soudu obě rozhodnutí správních orgánů jsou jako celek přezkoumatelná. Jejich odůvodnění jsou racionální, podložená důkazy, které správní orgány hodnotily. Skutečnost, že byla rozhodnutí přezkoumatelná, vyplývá i z toho, že žalobce byl schopen se závěry v nich uvedenými polemizovat v žalobě. Je třeba připomenout, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 92/2012-45). O tento případ se v posuzované věci nejedná.
63. Na základě výše uvedeného krajský soud shrnuje, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně má za plně přezkoumatelná, srozumitelná a věcně správná, vydaná na základě náležitě zjištěného skutkového stavu, který má svůj podklad v provedeném dokazování. Obsah správního spisu krajský soud shledal dostatečným podkladem pro provedení soudního přezkumu, takže neshledal důvody, pro které by bylo třeba doplňovat dokazování v řízení soudním, a proto zamítl žalobcem navržené důkazy s výjimkou jednoho (viz odst. 44 a 46 tohoto rozsudku).

64. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
65. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce ve věci nebyl úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014–47).

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 26. listopadu 2025

JUDr. Miroslava Honusová  
samosoudkyně